

Aaveratsastajat

**Kun eräs vanha cowboy kerran kulki ratsuineen
ja illan tullen saapui päälle vuoren harjanteen,
niin karjalauman hirmuisen hän näkee kulkevan
siel läpi synkkäin pilvien ja yli taivahan.**

Tuo karjalauma kulkuansa jatkaa mylvien.

Sen hengitys on polttavaa ja vauhti hirmuinen.

Ja uuden ihmeen taivahalla silloin nähdä voi.

Siel cowboyjoukko ratsastaa, ja laulu hurja soi.

Jipi-ai-ei, jipi-ai-ou, aaveet taivahan.

Jipi-ai-ei, jipi-ai-ou, aaveet taivahan.

**On ratsastajat väsyneet ja ratsut läähättää,
vaan silti yks'kään joukosta ei taaemmaksi jää.**

**He karjalauman koettavat kilvan tavoittaa,
mut ponnistukset turhaa on: he eivät kiinni saa.**

Ja taivahalta silloin eräs ääni huudahtaa:

**"Sa, cowboy, käänny tieltäsi! Et sitä jatkaa saa,
tai paholaisen karjalaumaa joudut ajamaan,
kun kerran päättyy elontie, ja saavut manalaan."**

Jipi-ai-ei, jipi-ai-ou, aaveet taivahan.

Jipi-ai-ei, jipi-ai-ou, aaveet taivahan.